

طرحی در عشق شناسی ملاصدرا به موازات طرحی در نقد هنر هایدگر

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۳/۳۰

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۴/۳۱

کد مقاله: ۸۲۴۲۵

سیران چوپان^{۱*}، فهیمه السادات فدوی^۲

چکیده

حکمت متعالیه ملاصدرا، رابطه ای است بین وجودشناسی فلسفی و زیبایی شناسی آنتولوژیک، که پیوند این زیبایی شناسی با لغت مبدع وی، یعنی «صنایع لطیفه» مرتبط است. به موازات این مبانی، علیرغم تعابیر متفاوت با فیلسوف نامدار، "هایدگر"، می توان در بطن کلامشان، وجوهای مشترک را استنباط کرد. این پژوهش سعی دارد مواضع این دو فیلسوف را، مورد بررسی قرار دهد؛ بنابراین پرسش اصلی مقاله را در باب آراء ملاصدرا قرار می دهد و بدون ارجحیت یکی بر دیگری، موضوعات متشابهی را با تأکید بر رویکردی صرفاً توصیفی، بیان کند و به این پرسش پاسخ دهد که: چه چیزی در نظام وجود شناسی ملاصدرا، نگاه او را به گفته آنچه خود وی، "صنایع لطیفه" می نامد، معطوف نموده است و نزدیکی این وجودشناسی، با آراء فیلسوف معاصر، هایدگر، چه می تواند باشد؟ در نتیجه، کلام نزدیک به هم این دو فیلسوف از شش جنبه اینکه؛ گرچه ملاصدرا و هایدگر، یگانگی و قرابتی با یکدیگر ندارند، اما هردو از یک نحوه تحقق، سخن به میان آورده اند که در طی فرایند تولید اثر هنری در انسان صورت می پذیرد. ملاصدرا از این شیوه شکل گیری به "کمال نفسانی" و هایدگر از آن به "رسیدن انسان به فهم اصیل از خویش" تعبیر کرده است.

واژگان کلیدی: ملاصدرا، هایدگر، عشق، اثر هنری، صنایع لطیفه

۱. کارشناس ارشد پژوهش هنردانشکده هنر دانشگاه الزهرا- تهران (نویسنده مسئول) daстан.neyestan@yahoo.com

۲. کارشناس ارشد پژوهش هنردانشکده هنر دانشگاه الزهرا- تهران